

Sygn. akt II KZ 30/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **D. Z.**,
skazanego z art. 280 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 3 listopada 2022 r.
zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego
na zarządzenie przewodniczącego IX Wydziału Karnego Sądu Okręgowego
w Warszawie z dnia 14 czerwca 2022 r., sygn. akt IX Ka 351/22,
odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku z uzasadnieniem
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 1 czerwca 2022 r., sygn. IX Ka 351/22,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 2 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem (k. 474). Podstawą faktyczną wydania tego rozstrzygnięcia było wniesienie zażalenia po terminie (upływał w dniu 8 czerwca 2022 r., środek odwoławczy złożony został w administracji jednostki penitencjarnej w dniu 9 czerwca 2022 – k. 473v). Wobec tego, że skazany na rozprawie odwoławczej był reprezentowany przez obrońcę, nie

zachodziły okoliczności wskazane w art. 422 § 2a k.p.k. i tym samym aktualizowała się podstawa określona w art. 422 § 3 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożyła obrońca skazanego, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez błędne przyjęcie, że przedmiotowy wniosek złożony został przez skazanego po terminie, podczas gdy z oświadczenia skazanego wynika, że został nadany przedstawicielowi administracji zakładu karnego w dniu 8 czerwca 2022 r., zaś jedynie omyłkowo wskazano datę 9 czerwca 2022 r.; oraz w konsekwencji obrazę art. 422 § 3 k.p.k. poprzez dowolne przyjęcie, że wniosek skazanego o sporządzenie uzasadnienia wyroku został złożony po terminie.

W tym stanie rzeczy obrońca skazanego wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z oświadczenia złożonego do niniejszej sprawy przez D.Z., względnie odebranie od pracownika administracji jednostki penitencjarnej oświadczenia na okoliczność złożenia przez skazanego przedmiotowego wniosku, a nadto o uchylenie zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie było zasadne. W pierwszej kolejności zwrócić należało uwagę na wadliwość konstrukcji środka odwoławczego. Nie jest bowiem dopuszczalne kwestionowanie ustaleń faktycznych oraz jednocześnie wskazywanie na obrazę przepisu prawa zastosowanego adekwatnie do tychże ustaleń. Skoro w zaskarżonym zarządzeniu przyjęte zostało, że skazany złożył przedmiotowy wniosek z przekroczeniem terminu określonego 524 § 1 zd. drugie k.p.k., to zastosowanie art. 422 § 3 k.p.k. było obligatoryjne, przez co o obrazie tego przepisu nie mogło być mowy. W zakresie zgodności owych ustaleń z rzeczywistym stanem rzeczy stwierdzić trzeba, że kluczowym i jedynym w niniejszej sprawie dowodem nadania przez skazanego wniosku o doręczenie uzasadnienia jest widniejące na kopercie potwierdzenie rzeczywistego odbioru korespondencji przez administrację zakładu karnego (k. 473v). Nie można stawiać znaku równości pomiędzy tym dowodem, a gołosłownym twierdzeniem skazanego, że doszło do błędnego wpisania daty. Skazany na tę okoliczność mógł przedstawić stosowny

dokument, czego nie uczynił. Zatem prezentowane przez niego stanowisko nie było podstawą do skutecznego deprecjonowania załączonej do akt dokumentacji oraz prowadzenia dalszego dochodzenia co do daty złożenia wniosku, skoro nie zachodzą żadne obiektywne przesłanki do powzięcia w tym zakresie realnych wątpliwości.

Z tych przyczyn zażalenie nie mogło zostać uwzględnione, nie doszło bowiem do wadliwych ustaleń w zakresie niedochowania ustawowego terminu do złożenia wniosku przez skazanego, implikujących błędną podstawę faktyczną wydania zaskarżonego zarządzenia. Dodać na marginesie można, że skazany nie został zupełnie pozbawiony możliwości wniesienia kasacji od wyroku, gdyż obrońca z urzędu złożyła skuteczną zapowiedź kasacji, zostało sporządzone uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego, a obecnie wyznaczony został skazanemu obrońca z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (k. 518).

[as]